

CERTIFICATS OFICIALS ADMINISTRATIUS DE CONEIXEMENTS DE VALENCIÀ

QUADERN DE NIVELL

C1

VERSIÓ 2024

GENERALITAT
VALENCIANA

JUNTA
QUALIFICADORA
DE CONEIXEMENTS
DE VALENCIÀ

ÍNDEX

1.	DESCRIPTOR GLOBAL DE NIVELL	03
2.	OBJECTIUS PER ÀREES	04
2.1.	COMPRESIÓ ESCRITA	04
2.2.	ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES	05
2.3.	EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES	06
2.4.	EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORALS	07
3.	CONTINGUTS	08
3.1.	CONTINGUTS TEMÀTICS I COMUNICATIUS	08
3.2.	CONTINGUTS LINGÜÍSTICS	12

1.

DESCRIPTOR GLOBAL DE NIVELL

Nivell d'usuari experimentat

El certificat de nivell C1 acredita un domini de l'ús del valencià en la varietat estàndard, tant oral com escrit, d'usuari experimentat, que permet comunicar-se satisfactòriament per mitjà de la varietat estàndard en les situacions comunicatives que demanen l'ús d'un valencià formal o mitjanament formal.

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre una àmplia gamma de textos clars, ben estructurats, extensos i detallats, sobre temes complexos; reconèixer característiques pròpies de registres diferents; expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat, usar el valencià de manera flexible i adaptar l'elaboració de textos a algunes variables contextuals; demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives i mecanismes de cohesió; elaborar textos clars i ben estructurats sobre temes complexos, i adequats a diversos gèneres, i fer una mediació en qualsevol situació comunicativa.

2.

OBJECTIUS PER ÀREES

2.1.

COMPRESIÓ ESCRITA

Pot comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, diferenciar les idees principals de les secundàries i reconèixer sentits implícits.

- Pot destriar informació bàsica i accessòria en una àmplia varietat de textos escrits llargs i complexos.
- Pot entendre correspondència i intercanvis escrits formals i informals, encara que esporàdicament haja d'usar ferramentes de consulta.
- Pot comprendre una àmplia gamma de textos de caràcter literari (poemes, contes, narrativa breu contemporània, novel·les i teatre) basats en fets reals o inventats, i en pot apreciar les diferències d'estil.
- Pot entendre textos de temàtica contemporània en els quals qui escriu adopta opinions, punts de vista i estratègies personals.
- Pot comprendre textos argumentatius i d'opinió complexos, i alhora pot seguir una argumentació abstracta valorant-ne les alternatives i extraent-ne conclusions.
- Pot entendre una àmplia gamma de textos d'àmbit social i professional, i identificar detalls subtils que inclouen l'actitud i les opinions de l'autor, tant implícites com explícites.
- Sap llegir entre línies i extraure'n actituds i significats no referits explícitament.
- Sap captar l'humor, la ironia i els equívocs.
- Sap usar els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per a inferir-ne una actitud, predisposició o intenció.

Manté constantment un grau elevat de correcció que s'ajusta a la normativa gramatical i a les necessitats comunicatives de cada intercanvi; els errors són escassos. Utilitza un lèxic variat i ric, amb precisió, i fa un ús encertat de la fraseologia pròpia del valencià.

- Té una pronunciació correcta i adequada als registres formals, i pot variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.
- Domina les normes d'ús avançades dels signes ortogràfics i és capaç d'utilitzar-les amb naturalitat, incloses les excepcions a les regles generals. És capaç de corregir les dificultats relacionades amb les regles avançades de l'ortografia dels sons vocàlics i consonàntics.
- Domina la morfologia adequada als contextos formals i evita els casos d'interferència morfològica impropis del valencià estàndard general. Coneix les dificultats que presenta la morfologia del nom i de l'adjectiu, i les pot solucionar amb relativa facilitat. Usa la morfologia verbal pròpia de les varietats formals del valencià i de l'estàndard (verbs irregulars, verbs purs i incoatius, formes velaritzades i no velaritzades, formes irregulars dels participis i gerundis, formes de l'imperatiu i dobles formes verbals alternatives). Domina la morfosintaxi dels pronoms.
- Domina els usos i les funcions sintàctiques de les diverses categories gramaticals i de les estructures lingüístiques bàsiques i complexes, i sap aplicar-los amb naturalitat i precisió i adequar-los al valencià formal general.
- Usa el vocabulari amb una precisió lèxica remarcable i quasi no té interferències lèxiques.
- Domina un repertori lèxic i fraseològic ampli que li permet expressar clarament i sense restriccions què vol dir, superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis i usar expressions idiomàtiques i paraules col·loquials, encara que, de quan en quan, pot cometre alguns errors de vocabulari no significatius.
- Coneix les característiques pròpies del lèxic d'especialitat.
- És capaç d'elaborar textos ben construïts (adequats al context i coherents) i d'aplicar mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textuals (substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironies...).
- Coneix les característiques dels registres i de les varietats geogràfiques generals.

Pot escriure textos, de diferents classes i gèneres, clars, precisos i ben estructurats, sobre temes complexos. Pot interactuar per escrit amb flexibilitat i eficàcia, i triar expressions adequades entre un repertori ampli de funcions discursives i amb un domini alt dels mecanismes lingüístics.

- És capaç d'expressar-se, per mitjà de textos escrits clars, coherents i cohesionats, sobre una àmplia gamma de temes.
- Pot escriure textos explicatius, descriptius i narratius sobre fets reals o imaginaris, clars, detallats i ben construïts, amb un estil personal i natural adequat al lector a qui van adreçats, i integra en els textos diferents subtemes, desenrotlla punts particulars i acaba amb una conclusió apropiada.
- És capaç d'expressar-se, en la correspondència personal, amb claredat i precisió, i amb flexibilitat i eficàcia, i també d'expressar diferents graus d'emocions i de subratllar el que considera important d'esdeveniments o experiències pròpies o del destinatari usant l'al·lusió, l'humor o la ironia.
- Pot resumir textos destriant-ne informació bàsica i accessòria, sintetitzant idees i modificant-ne, quan convé, l'estructura.
- Pot prendre apunts detallats durant una conferència sobre temes de la seua pròpia especialitat i transcriure la informació d'una manera tan precisa i fidel a l'original que podrien fer-ne ús altres persones.
- Pot expressar el seu punt de vista i escriure argumentacions relacionades amb àmbits diversos (privat, laboral o acadèmic).
- Pot subratllar les idees principals i ampliar i defensar els seus propis punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents per a arribar a una conclusió apropiada.
- Pot elaborar un discurs clar, fluid i ben estructurat, cosa que demostra un ús controlat d'estructures organitzatives i de mecanismes de cohesió propis del valencià escrit formal.
- És capaç d'elaborar textos nous adequats, coherents i cohesionats a partir de textos que es prenen com a referència.
- Pot adequar la seua pròpia producció escrita a funcions comunicatives i lectors diversos, i a altres variables contextuals.

Pot expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense moltes dificultats o entrebancs, amb una elocució pròpia dels registres formals i usant els mecanismes lingüístics de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals.

- Pot fer presentacions o descripcions de temes complexos, d'una manera clara i ben estructurada, desenrotllant i confirmant els seus propis punts de vista amb idees complementàries, justificacions i exemples adequats, i integrant temes secundaris i desenrotllant els punts concrets fins a arribar a una conclusió apropiada.
- Pot donar, de manera fiable, instruccions detallades.
- Pot interactuar en societat amb flexibilitat i eficàcia, fins i tot en els usos afectius, al·lusius o humorístics.
- Pot sostindre fàcilment discussions animades, inclús sobre temes abstractes, complexos i desconeguts; pot relacionar hàbilment la seua pròpia contribució amb la dels altres interlocutors, i pot formular preguntes per a comprovar que ha entès el que l'interlocutor ha intentat dir i fer-li aclarir els punts ambigus.
- Pot expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat quasi sense esforç, i sense recórrer a expressions estereotipades o estratègies d'evitació; sols un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar el flux natural i fluid de la conversació.
- Pot participar plenament en intercanvis orals formals, com ara en una entrevista com a entrevistador o com a entrevistat, i desenrotllar o valorar els punts discutits de manera fluida i sense gens d'ajuda.
- Pot pronunciar de manera correcta i sap usar una entonació adequada per a transmetre d'una manera precisa matisos subtils de significat.

3. CONTINGUTS

3.1. CONTINGUTS TEMÀTICS I COMUNICATIUS

3.1.1. Relacions personals i socials

- Entendre intercanvis comunicatius d'àmbit privat i social.
- Elaborar intercanvis comunicatius tenint en compte les estructures pròpies de cada situació i gènere textual.
- Omplir tota classe de documents propis d'un àmbit social.
- Explicar les relacions familiars i d'amistat: origen, celebracions, i actes familiars i socials.
- Caracteritzar la dimensió anímica de la persona: caràcter i personalitat, sentiments i estats d'ànim, sensacions i estats mentals. Valorar les maneres i el bon comportament social. Les fases de la vida.

3.1.2. Casa i entorn

- Explicar detalladament les parts, instal·lacions i característiques d'una vivenda, i les fases de construcció.
- Descriure processos de decoració d'una vivenda, els materials i les ferramentes usades, i opinar.
- Caracteritzar els objectes de la vivenda. Mobles i electrodomèstics. Manteniment i neteja de la casa.
- Saber explicar processos d'orientació i desplaçament indicant la localització en un plànol o virtualment, els punts cardinals i altres punts de referència.

3.1.3. El món del treball

- Caracteritzar l'entorn del treball, l'activitat professional i les relacions professionals de sectors bàsics.
- Les condicions laborals.

3.1.4. Alimentació i restauració

- Conèixer la piràmide alimentària i les gammes d'aliments.
- Conèixer i caracteritzar, amb el lèxic apropiat, els aliments bàsics i els autòctons.
- Anomenar i descriure les receptes i els plats coneguts. Utensilis de la cuina i de la taula.
- Denominacions d'establiments d'hostaleria.

3.1.5. Temps lliure i viatges

- Descriure les aficions personals: activitats de temps lliure, esports, jocs de taula, videojocs, música, aficions diverses...
- Descriure activitats culturals i actes socials: llocs a on se celebren.
- Organitzar i descriure vacances i viatges: llocs d'interés pel valor paisatgístic i cultural, classes d'instal·lacions i servicis turístics.

3.1.6. Mitjans de comunicació

- Comprendre i elaborar discursos variats relacionats amb els gèneres periodístics (en paper o digitals) i amb la programació de ràdio o televisió.
- Saber distingir entre informació, opinió i programes d'entreteniment.

3.1.7. Salut, cures físiques i assistència social

- Conèixer les parts del cos i els òrgans: activitats físiques, percepció dels sentits i moviments corporals, activitats motrius, i accions gestuals de cos i mans.
- Explicar processos d'atenció en casos d'accidents i malaltia: assistència sanitària, centres hospitalaris i personal sanitari.
- Descriure sistemes i processos d'assistència social bàsica: llars dels jubilats.

3.1.8. Cultura i activitats artístiques

- Analitzar la situació i posició de la cultura en les societats actuals.
- Conèixer les disciplines i qualitats artístiques: música i dansa, arquitectura, arts plàstiques, literatura, cine, teatre, etc.

3.1.9. Activitats comercials i transaccionals

- Descriure processos comercials: classes de botigues, productes, descripció d'espais, etc.
- Interactuar amb desimboltura en l'àmbit comercial i transaccional: fer reclamacions i saber regatejar sobre preu fet, acceptar descomptes i ofertes, etc.

3.1.10. Ensenyança, educació i formació continuada

- Descriure l'estructura bàsica del sistema educatiu.
- Descriure les diferents etapes de l'ensenyança obligatòria.

3.1.11. Economia, indústria, ciència i tecnologia

- Actuar en diferents servicis privats i públics: banca, correus, policia, hospitals, etc.
- Conèixer la distinció entre gran empresa, i xicoteta i mitjana empresa.
- Conèixer els diferents sectors productius: construcció, agropecuari, pesca, indústria i servicis.
- Conèixer els entorns i les aplicacions TIC actuals. Entorns d'aprenentatge i comunicació en xarxa.
- Opinar sobre avanços científics i tecnològics generals amb aplicació social i descriure'ls.

3.1.12. Medi físic i clima

- Clima i medi físic: conceptes generals.
- Conèixer i descriure els principals fenòmens atmosfèrics.
- Descriure els efectes dels fenòmens naturals (sequeres, pedregades, inundacions, erupcions volcàniques, terratrèmols, tornados, ciclons, onades de calor o de fred, etc.).

3.1.13. Entorn sociocultural i polític

- Conèixer diferents formes de govern, i d'organització administrativa, política i social.
- Descriure i opinar sobre els esdeveniments rellevants de la història recent.
- Caracteritzar les cultures més pròximes a l'aprenent per procedència.

3.2.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICS

3.2.1.

Fonètica, elocució i ortografia

• Elocució i fonètica sintàctica

- Pronunciació estàndard de vocals i consonants. Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Processos fonològics: ensordiment (*fred: fre[t]*, *demagog: demago[k]*, *aljub: alju[p]*); sonoritzacions (*els autors: el[z] autors*); assimilació (*tanmateix: ta[m]mateix*); alternança vocàlica en els verbs (*vullgues/volgues*).
- Geminació en les grafies *mm* i *pp* (*imminent: i[mm]inent*, *cappare: ca[pp]are*).
- Pronunciació que evite les assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en àmbits formals (**crompar: comprar*, **pedricar: predicar*).
- Pronunciació que evite la supressió o l'addició de sons no recomanables de l'àmbit formal (**aulla: agulla*, **roa: roda*, **nyèrvit: nervi*).
- Pronunciació que evite la modificació de consonants contrària a les normes d'elocució formal (**Iordi: Jordi*, **lliteratura: literatura*, **consevol: qualsevol*).

• Síl·laba, diftong, hiat i vocals

- Vocals en paraules amb un cert grau de dificultat ortogràfica: alternances vocàliques entre veus patrimonials i els corresponents pseudoderivats d'ús general (*món/mundial*, *hòmens/humà*, *corba/curvilini*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb la d'altres llengües (**avurrir-se: avorrir-se*, **afeitar-se: afaitar-se*, **metro* [mesura de longitud]: *metre*, **línea: línia*).
- Paraules que, col·loquialment, es pronuncien amb vocal distinta (**au(b)rir: obrir*, **puguera: poguera*).
- Separació de paraules en síl·labes tenint en compte els dígrafs (*in-no-cent*, *set-ma-na*, *ma-reig*, *es-que-ma*, *ho-rit-zó...*), les lletres compostes i les geminacions (*cot-na*, *set-ze...*), i els elements d'un derivat o compost (**be-nes-tar: ben-es-tar*, **de-sai-re: des-ai-re*, **vo-sal-tres: vos-al-tres*).

- **Accent, dièresi i guionet**

- Domini de les regles d'accentuació. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació de paraules compostes i derivades (*sud-americà, pèl-roig, fisicoquímic, útilment*). Accent en paraules cultes i préstecs d'altres llengües.
- Accent tancat de la *e* atenent a la pronunciació i l'ortogràfica tradicionals del valencià (*café, anglés, amén, atén, pèsol, terratrémol, conéixer, créixer, convéncer, fényer, aniré, féiem, créieu*).
- Accent obert i tancat d'acord amb les regles habituals i els usos excepcionals més comuns (*arròs, açò, això, allò, església, cérvola, llémena, Dénia, Énguera, fórmula, pólvora, tómbola, tórtora, góndola...*).
- Casos d'accent obert, encara que la pronunciació sempre és tancada (*què, perquè, València*), llevat de *però*, que admet doble pronunciació: [péro] o [peró].
- Domini de les regles d'ús de la dièresi, que inclouen les excepcions principals i l'estalvi de la dièresi.
- Usos del guionet: el guionet i l'absència de guionet en paraules no simples.
- Modificacions de la forma dels pronoms febles en els canvis de posició davant o darrere del verb (*el porta, l'ha portat, portar-lo, porta'l*).

- **Apostrofació i contracció**

- Apostrofació de l'article i excepcions (*la una en punt, ni l'una ni l'altra, la ira, la eme, l'11*).
- Regles avançades de l'ús de l'apòstrof i la contracció. Parònims amb unió per mitjà de l'apòstrof (*descriure, d'escriure; banyat, banya't*). Contraccions entre els articles *el, els* i les preposicions *a, de, per* i la paraula apocopada *ca(sa)*.

• Consonants oclusives i labiodentals

- Oclusives en posició final de síl·laba (sonores [b, d, g]: *cabdill, admetre, cognom*; sordes [p]: *apte, dissabte, sobte, substitució*).
- Oclusives en posició final de paraula evitant la vocal de suport (**absurde: absurd, *immunde: immund*), i tenint en compte terminacions com ara *-etud, -itud (quietud, solitud), -leg (diàleg, psicòleg)* i la resta d'excepcions a la regla general.
- Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*quan/quant; ordenant/ordenand; tan/tant; multiplicant/multiplicand; cub/cup*).
- Regles avançades de les grafies *b/v*: usos contrastius amb altres llengües ('*arriver*': *arribar*; '*travailler*': *treballar*; '*reventar*': *rebentar*; '*trouver*', '*trovar*': *trobar*; '*móvil*': *mòbil*; '*revolcar*': *rebolcar*; '*cobarde*': *covard*; '*grabar*': *gravar*; '*labio*': *llavi*; '*trébol*': *trèvol...*); usos excepcionals (*tramvia, circumval·lar*), etc.
- Escriptura d'homòfons i de parònims amb les grafies *b/v* (*abans/avanç; abís/avís; baca/vaca; hibernar/hivernar; probable/provable*).

• Consonants alveolars

- Regles avançades de l'ortografia de les alveolars: verbs que acaben en *-issar, -isar, -itzar (acarnissar-se, matisar, polititzar)*; usos de la grafia *-tz-* (*Natzaret*); usos excepcionals de la *-z-* (*espermatzoide, trapezi*); paraules en vocal + *-si (oasi, tesi, crisi, dosi, emfiteusi)*; arabismes (*safrà, tassa*).
- Flexió de les paraules acabades en *-s (pis: pisos, obés: obesos; arcabús: arcabussos, os: ossos)*; grafies dels cultismes (*decisió; terminacions -gressió, -pressió, -missió*); compostos i derivats amb *s/ss (aerosol, asèptic; pressentir, assenyalar)*.
- Distinció d'homòfons (*cella, sella; cent, sent; cessió, sessió*) i parònims (*abraçar, abrasar; braça, brasa; caça, casa; cinc, zinc; dessolar, desolar; peces, peses; sona, zona*).

• Consonants palatals

- Regles avançades de l'ortografia de les palatals: escriptura dels verbs que acaben en *-tjar/-jar* (*hostatjar; marejar*); ortografia excepcional de *j + e* (*-jecc-, -ject-: injecció, injectable*; altres casos: *jeroglífic, jerarquia, jersei, majestat, jesuïta*).
- Diversos valors de la grafia *x*, inclosos els que no són palatals (*taxa: ta[ks]a, examen: e[gz]amen*), i l'ortografia de la *x* amb so fricatiu a començament de paraula (*Xàbia, Xaló, Xàtiva, Xixona, xerografia, xilòfon*).
- Ús de les grafies palatals i oclusives evitant confusions per influència del castellà (**burgués: burgés, *distinguir: distingir*).

• Consonants laterals i nasals

- Regles avançades de l'ortografia de les consonants laterals: *l·l* en paraules començades per *al-, col-, il-, mil-, sil- + l* (*al·legoria, col·lecció, il·legal, mil·lèsim, síl·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*mortadel·la, til·la*); derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*caramel: acaramel·lar, estel: estel·lar, ocel: ocel·lar; metall: metàl·lic, moll: mol·lície, cristall: cristal·lí*).
- Cultismes amb *l-* inicial (*laboral, lingüista*) i amb *-l·l-* (*cèl·lula, cal·ligrafia*).
- Pronunciació que evite la iodització de la [ʎ].
- Usos diferents dels d'altres llengües (**sinfonia: simfonia, *alemana: alemanya, *canyó: canó* [excepte les entrades de *canyó* del DNV], **impremta: impremta*); escriptura dels grups *-mpt-, -mpc-, -mt-, -nt-, -mn-* (*assumpta, exempció, compte/comte/conte, condemnar*).
- Homòfons i parònims amb nasals (*també/tan bé*).

• Consonants ròtiques i la *h*

- Usos diferents dels d'altres llengües (*'blusa': brusa, 'fraile': frare, 'escolta': escorta*); *r* medial muda del verb *prendre* i derivats (*comprendre...*), i altres casos (*cerndre*); cultismes (*derogar*), etc.
- Emmudiment o pronunciació de la *r*: *dima(r)ts/dimar(t)s, soco(r)s/socors, dine(r)s/diners, a(r)bre/arbre*.
- Regles generals de la grafia *h*: usos diferents dels d'altres llengües (**armonia: harmonia, *horxata: orxata; *cohet: coet, *truhà: truà; *subasta: subhasta*); la grafia *h* en els cultismes (*hèlix, hemorràgia, híbrid, hídric*), etc.

- **Convencions**

- Les majúscules i les minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva (en els casos d'ús més general).
- Signes de puntuació: regles d'ús de tots els signes.
- Abreviacions: abreviatures (*Sr., Sra., c. o c/, etc., núm., 4t, tel.*), símbols (*km, min, ha, Kw, N, %, €*), sigles (*IVAM, DNI, PIB*) i acrònims (*IVA, Benelux, CIVAL*) d'ús freqüent.

- **Entonació i comunicació no verbal**

3.2.2. Morfosintaxi

- **Substantius i adjectius**

- Flexió de gènere i nombre del substantiu: alternança *-e, -o, -u / -a* (*pediatre/pediatra, monjo/monja, europeu/europea*). Substantius abstractes acabats en *-or* (*clamor, esplendor, amargor...*).
- Remarques sobre el gènere d'alguns substantius en què s'observa interferència morfològica (*els afores, el corrent, el deute, el dubte, els espinacs...*).
- Casos especials de flexió de nombre (*sofà/sofàs, café/cafés...*) i plurals invariables (*llapis, cactus, dilluns...*); plurals gràfics (*els apèndixs, les falçs...*).
- Substantius de doble gènere amb significat diferent (*canal, capital, còlera...*).
- Epicens (*fardatxo mascle, fardatxo femella*).
- Flexió de gènere i nombre de l'adjectiu: casos amb terminacions en hiat o en diftong creixent (*promiscu/promíscua; inic/iniqua*). Casos que diferixen del castellà (*verd/verda...*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres...*). Usos contrastius amb el castellà (*bon dia, els diners, el gratacel, el parabrisa, el parafang...*).
- Remarques i casos amb dificultat (*pobre/pobra, comú/comuna, covard/covarda, mallorquí/mallorquina, amargant*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte al substantiu.

• Determinants

- Ús de l'article davant de l'infinitiu: restricció de la substantivació de l'infinitiu (**El saber això m'alegra a muntó: Saber això m'alegra a muntó. No té els sabers necessaris per al treball que li han encomanat*).
- Presència i absència d'article (*Parar taula. Vingué/Vindrà dilluns. El dia de Tots Sants. Ja s'acosta Nadal*).
- Article neutre: valor abstractiu i valor intensiu. Modismes que presenten interferències amb l'article neutre *lo*. Alternatives a l'ús de l'article neutre en les construccions abstractives i intensives. Construcció *al més* + adverbi + *possible*.
- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats.

• Pronoms

- Pronoms febles: ús dels pronoms febles en funció de complement del nom (*Vicent consulta la taula de preus / Vicent en consulta la taula*); de subjecte (*—Han arribat ja els convidats? —Només n'han arribat dos*); de complement de règim verbal (*Parlen de literatura / En parlen*).
- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i la funció: pronom *se* davant de verbs començats per [s] (*se celebra*); *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris (*En vol més. No hi havia ningú*); usos lexicalitzats de *en* i *hi* (*Me'n vaig a casa. Vine-te'n al teatre. No m'hi veig*).
- Combinacions de pronoms; combinacions pròpies de registres formals enfront de col·loquials o interferides (*Li ho vaig dir*).
- Usos pleonàstics (duplicació pronominal) acceptables (*Li ho vaig dir a ell*) i no admesos (**N'hi ha poc de pa: Hi ha poc de pa*).
- Concordança del participi amb els pronoms acusatius de tercera persona.
- Pronoms relatius: concepte i classe de funció sintàctica. Ús de pronoms relatius: àton *que*, tònic *què*, personal *qui*, adverbial (*a*) *on*, variable *qual*. Relatiu neutre *la qual cosa / cosa que*. Relatiu possessiu. Estructures article + *que*. Pleonasmes habituals.

-
- Precisió en l'ús dels exclamationis; funcions de quins, quant, que, com; la construcció quin + substantiu + més + adjectiu; oracions exclamatives completades pel relatiu que (Que valent que és!).

- **Quantificadors**

- Cardinals: concordança dels cardinals amb el substantiu que modifiquen (*u/un*). Numerals amb xifra o amb lletres (*La pàgina 13. Ho has repetit cent vegades*).
- Cardinals escrits en xifres romanes usats amb el valor dels ordinals quan es posposen a un nom propi i són superiors a deu: *Joan III (tercer)*, però *Joan XXIII (vint-i-tres)*.
- Flexió de gènere dels numerals multiplicatius: ús variable i ús invariable. Perífrasis equivalents als multiplicatius (*tres voltes més lluny*).
- Numerals col·lectius més habituals (*parell, dotzena, centenar, miler...*).
- Morfologia i usos d'alguns numerals i indefinits (*qualsevol, hom, cada u/cadascú, la resta...*).
- Morfologia i usos dels quantitius invariables (*gens, massa, menys/manco, més, prou...*). Expressió de la quantitat mitjançant fraseologia i locucions quantitatives (*com més; com menys; com a màxim, com a molt, a tot estirar, pel cap alt; si més no, pel cap baix*).
- Ús de les preposicions amb els indefinits: la preposició partitiva *de* (*Això no té res de transcendent*) i altres estructures fraseològiques (*No tenen res a fer*).

- **Preposicions**

- Precisió en l'ús de les preposicions tòniques i àtones, així com en l'ús de les locucions prepositives.
- Les preposicions compostes (*cap a, fins a, com a, per a*): usos generals.
- Preposició *en* i contracció *al* en la construcció temporal d'infinitiu (*A l'arribar / En arribar a casa dinà*); usos diversos de les preposicions *a, de, en, amb*, etc.
- Elisió i canvi de les preposicions àtones.

• Adverbis

- Adverbis i locucions modals (de dubte, probabilitat o possibilitat: *potser, tal volta, tal vegada, qui sap, possiblement, probablement, segurament, si de cas...*), d'afirmació (*sí, també, efectivament, sens dubte, de veres/veritat...*) i de negació (*no, tampoc, de cap/ninguna manera, en absolut, no gens...*). *Potser* + verb en indicatiu: *Potser vindrà demà; pot ser que* + verb en subjuntiu: *Pot ser que vinga demà; no* amb paraules negatives: —*Què t'abellix?* —*Res.* / —*No res.*
- Coordinació dels adverbis acabats en *-ment*.
- Precisió en l'ús de *baix, davall, sota; sols, solament, a soles, només ≠ no més.*

• Conjuncions i altres connectors

- Precisió en l'ús de les conjuncions i locucions conjuntives, i presentació d'alternatives als usos que són impropis del valencià formal: distinció entre *per què, perquè* i *per a què* (—*Per què no has vingut?* —*Perquè estava malalt. Els motius per què ho he fet. No arribí a entendre el perquè. Per a què vols el martell?*).
- Usos formals de les conjuncions causals i consecutives (*Ha suspés perquè no havia estudiat. —Dius que plourà? —Doncs agafa el paraigua*); la conjunció adversativa *sinó* i la condicional negativa *si + no* (*No has de parlar amb este advocat, sinó amb l'altre. Si no aprofes, no vindràs de viatge*); les locucions conjuntives condicionals (*T'ho diré sempre que et comprometes a callar. Els ho confessà amb la condició que no ho contaren a ningú*).
- Ús dels connectors com a mecanisme de cohesió discursiva: connectors distributius i lògics d'addició, de contrast, de reformulació, d'exemplificació, de conseqüència, de resum, de conclusió, etc.

• Verbs

- Conjugació dels verbs irregulars velaritzats. Verbs que presenten interferències en la conjugació (*admetre, concebre, ocórrer, garantir, telefonar, traïr, rebre, percebre, florir...*), inclosos els acabats en *-metre, -córrer, -fondre, -batre, -rompre* i *-cloure*. Remarques sobre la conjugació irregular de *cabre, caldre, saber, vore*, etc.

-
- Ús de la morfologia verbal adequada als contextos formals. Formes poc usuals de verbs irregulars (*complaire, cruixir, escopir, fondre, imprimir, jaure, lluir, moldre, morir, oir, romandre, rostir...*). Conjugació dels verbs que admeten el model pur i l'incoatiu (*afig/afegix*). Verbs de la segona i la tercera conjugacions que en el present d'indicatiu, el present de subjuntiu i l'imperatiu presenten formes sense velaritzar (*dorm, perd, sent; dorma, perda, senta*).
 - Variació diatòpica de les desinències verbals (*cante = canto = cant = canti*).
 - Usos verbals en construccions transitives i intransitives, personals i impersonals, pronominals i no pronominals.
 - Perífrasis verbals i altres construccions d'obligació: *haver de* + infinitiu, *deure* + infinitiu, *caldre* + infinitiu, *caldre + que* + subjuntiu, *tindre de* + infinitiu. Perífrasi de probabilitat: *deure* + infinitiu. Perífrasi d'imminència: *estar a punt de* + infinitiu.
 - Usos de *ser* i *estar*.
 - Ús adequat de les formes no personals del verb d'acord amb els usos del valencià: restricció de la substantivació de l'infinitiu (**El saber això m'alegra a muntó: Saber això m'alegra a muntó. No té els sabers necessaris per al treball que li han encomanat*); participis irregulars (*admés, confós, detingut, distret, exclòs...*); concordança del participi (*—Queden mandonguilles? —No, me les he acabades al migdia. La pregunta, l'he compresa*); ús incorrecte del gerundi de posterioritat (**Caigué **trencant-se** la cama: Caigué **i es va trencar** la cama*); formes irregulars del gerundi (*bevent, traent/traient, estenent...*).
 - Concordança temporal (*Si haguera estudiat més, hauria aprovat. Si estudiara més, aprovaria. Quan/Si estudie més, aprovaré. Quan/Si estudie, approve...*).

• Vocabulari formal

- La casa i la construcció.
- Les activitats professionals i els sectors productius bàsics.
- L'alimentació i la salut.
- Les activitats d'oci i els esports: els llocs i els equipaments.
- Les activitats comercials i transaccionals.
- L'ensenyança, la formació i l'educació.
- El turisme.
- Els mitjans de comunicació.
- Les activitats culturals.
- El medi físic, el clima i l'oratge.
- La ciència i la tecnologia.
- Les tecnologies de la comunicació.

• Expressions idiomàtiques i enunciat fraseològics d'ús freqüent

- Frases fetes, locucions i refranys.

• Derivació: regles generals i excepcions principals

- Derivació des del punt de vista morfològic: afixos usuals (prefixos i sufixos).
- Derivació des del punt de vista semàntic: significació dels prefixos i sufixos (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.).
- Sufixos de derivació que designen plantes i arbres; conjunts, dimensions, mesures i mides; qualitats; estats, accions o efectes d'una acció; tendències; doctrines i ideologies.

-
- Derivats per prefixació (*arxiconegut, expresident, precristià, pseudofruit, subsecretària, vicerector, ultracongelació...*), derivats amb el prefix *no-* o absència del guionet (*no-violència, no-violent/no violent...*).
 - Compostos de dos elements amb significat ple (*bocamoll, agredolç, centcames, gira-sol, cara-xuplat, penja-roba...*).
 - Compostos expressius (*xano-xano, zig-zag...*); compostos en què figura el nom d'un punt cardinal (*nord-est, sud-africana...*).
- **Precisió lèxica i interferències lèxiques**
 - Distinció entre barbarisme, manlleu, neologisme i vulgarisme.
 - **Relacions semàntiques**
 - Polisèmia; sinonímia i geosinònims. Falsos sinònims. Antonímia: antònims del vocabulari general.
 - Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit.
 - **Denotació i connotació**
 - Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoque...
 - Onomatopeies.
 - **Formació del lèxic**
 - Paraules patrimonials i cultismes.
 - **Registres i varietats lingüístiques**
 - Històrics, geogràfics, socials i funcionals.

**GENERALITAT
VALENCIANA**

**JUNTA
QUALIFICADORA
DE CONEIXEMENTS
DE VALENCIÀ**

Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació
Direcció General d'Ordenació Educativa i Política Lingüística
Av. Campanar, 32 - 46015 València
<http://www.jqcv.gva.es/va>